

1855-01-18

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

Jørgine Aggersborg

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Slutningen af brevet står i margin på side 1.

Sender's location:

Rom

Mentioned people:

C.F. Broe

N.L. Høyen

Cathrine Elisabeth Skovgaard

Archive:

Mappe 2 nr. 20

TRANSCRIPTION

Rom den 18 de Januar 1855

Tak for Deres Brev, Kjære Gine! Hvis De havde været saa langt fra Hjemmet, vidste De ogsaa, hvad for en Glæde det er at modtage Brev og, hvor man skjøner paa det, at Nogen vil skrive Én til; men De kan dog maaskee nok forestille Dem det. Ved at lede efter Deres Brev, faldt idette Øieblik et fra vor kjære Moder mig i Hænderne og hele Vemoden vaagnede derved saa stærkt. Jeg har ikke, og vil vist ikke ret fatte hendes Død, før jeg kommer hjem; det er saare som en anelse om at skulle miste hende. At hun ikke sidder ved Vinduet i den lille Stue paa Vandkunsten, det kan Tanken ikke fatte. Hun staaer jo saa levende og tydeligt for mig med sit Kjærlige Blik. Jeg har næsten i et Brev til [?Grotonde] klaget over, at pennen slet ikke vil gaa for mig, saa det er næsten vaaveligt af mig at begynde et Brev til Dem; men jeg stoler paa, at De nok seer meest paa den gode Villie, og ikke er for stræng med Hensyn til Indholdet. Jeg troer, det er Tanken om nu snart at komme hjem, der gjør, at jeg slet ikke kan samle Tankerne i Brevform, de spræder sig og flyver fra Eet til et Andet, ligesom det vil gaae naar

|X jevnligt; ogsaa hos Mæglerens¹ vil jeg bede Dem hilse mange Gange Deres Georgia Skovgaard|

●2●

jeg igjen seer mine Venner og mundligt skal meddele dem, hvad jeg har oplevet. Desuden er vort Liv her virkeligt saa eensformigt, saa det kan kunde faae Interesse for Dem at høre om, hvis De tillige kunde see de Kunstværker, som vi nyder, og hvis Forskjellighed danner afvæxelingen for os, medens det i et Brev kun bliver, et Billede en Statue en Stue et Billede. Men netop denne Ro og vendelige Riigdom i Eensformigheden er det, der gjør Livet her saa behageligt; det er vort Dagværk at gaae hen og nyde det, to eller tre Billeder, og saadan et Arbeide kan De nok forstaae kan være deiligt. Ogsaa det, at jeg her har lidt temmelige Forretningen er saa rart, for jeg længes virkeligt meget efter Virksomheden i mit Huus, men saadan som vi har indrettet os her, saa skal der dog idetmindste laves Kaffe om Morgen og The om Aftenen, og det sidste er ikke altid saa ganske let, for vi har tidt Besøg og saa skal Vandet koge to Gange for Kjedlen er saa lille, men det forstaaer Sig, saa skiftes og Gjæsterne til at puste til Ilden, for paa italiensk Vis har vi Kjøkkenet i Stuen, det vil sige Kaminen er Kjøkken. Desværre er de kvinnelige Forretninger blevet meget formindske siden Høyens reiste og jeg kun har os selv at sørge for; men nu er det da snart forbi, hele dette underlige Reiseliv, og vi beholder kun Mindet tilbage, og Gud være Lovet! et deiligt Minde bliver det. Tusinde

Hilsner fra os Begge til Deres Fader, Søster og Jomfru Broe, som De vel
seer X

¹ Vekselmægler og mæcen Hans Christian Aggersborg (1812-1895). Onkel til P.C. Skovgaard(1817-1875).

Born den 18de Januar 1855

Tak for Deres Brev, kjære Gine!
Hvis De havde været saa langt fra
Hjemmet, vidste De ogsaa, hvad for
en Glæde det er at modtage Brev
og, hvor man skjønner paa det,
at Nogen vil skrive En til; men
De kan dog maaffue nok forefille
Dem det.
Jeg læste efter Deres Brev, faldt idette
Øieblik et for vor kjære Moder mig i Hænde
og hele Veemoden raagede derud
fra Hædet. Jeg har ikke, og vil vist ikke
være færdig hendes Død, for jeg kommer
hjem; det er snare for en Aars Tid
at skulle miste hende. At hun ikke for
der ved Tindnet i den lille Stue saa
Tandkærten, det kan Tanken ikke fatte.
Hun staaer jo saa levende og tydeligt
for mig med sit kjærlige Blik.
Jeg har netop i et Brev til Grotte
klaget over, at Pinner slet ikke vil gaa
for mig, saa det er næsten uaveligt
af mig at begynde et Brev til Dem; men
jeg stoler paa, at De nok per meest
paa den gode Villie, og ikke er for streng
med Hæppen til Gudholdet. Jeg troer, det
er Tanken om nu snart at komme hjem,
der gjør, at jeg slet ikke kan samle Tankerne
i Brevform, de spæder sig og flyver fra
Et til et andet, ligesom det vil gaa naar

jeg igjen ser mine Venner og umiddelbart skal
meddele dem, hvad jeg har oplevet. Desuden
er vort Liv her virkelig saa sansformigt,
saa det kun kunde faae Interesse for Dem
at høre om, hvis De tillige kunde se de Kunst-
værker, som vi nyder, og hvis Forskjellighed
danner Afvælgningen for os, medens det
i et Brev kun bliver et Billede en Statue,
en Plan et Billede. Men netop denne Ro
og uendelige Røgdome i Sansformigheden
er det, der gjør Livet her saa behageligt;
det er vort Dagværk at gaae her og nyde
et, to eller tre Billeder, og sadan en
arbejde her. De nok forstaae kan
være deilig. Ogsaa det, at jeg her har
lidt menneskelige Forretninger er saa raadt, for
jeg Longes virkelig meget efter Virksom-
heden i mit Hus, men sadan som vi
har indrettet os her, saa skal der dog
iditvindske Løses Kaffe om Morgenen
og Te om Aftenen, og det Sidste er ikke
altid saa ganske let, for vi har lidt
Besøg og saa skal Tandet bryde to Gange
for Ugen er for lille, men det forstaar
sig, saa skiftes og Gjæsterne til at puste
til Ilden, for saa staler vi. Vi har vi
Kjækken i Alen, det vil sige Kammeret
er Kjækken. Desuden er de menneskelige Forret-
ninger blevet meget forminskede siden Øien-
reiste og jeg kan her os selv at sørge for, men
nu er det da snart forbi, hele dette underlige
Riisels, og vi beholder kun Mindet tilbage
og Gud være lovet! et deilig Mindet bliver
det. Tusinde Tilgode for os Børn til Deres
Fader. Løften og Jambon Brev, som De vel ser